loovalt. Ja kuigi küllalt leidub kodanikke, kes kurdavad demokratismi ja õigusliku korra vägistamist, või neid, kes passiivses reserveerituses või mõistaandvas halvakspanus valitsuse sammusid arvustavad, või ka neid, kes konkreetseil juhtudel oleksid pooldanud erinevat talitusviisi, siis ometi on vist riiklikult mõtlevale kodanikule selge, et väga o l u l i s e l t teissugust teed ja meetodit meie demokraatia päästmiseks vist poleks leidunud. Ja kuigi veel aega läheb, kuni demokraatiale tagasi jõuame, siis ei tarvitse meil seegipärast liiga kärsitud olla; see viivitus on ettevaatuse pärast ehk siiski tarvilik, et mitte uuesti kaotada seda, mis möödunud aastate jooksul on saavutatud. Meie ei koba enam teadmatuses. Uus põhiseadus, mis kõiki läbisegi peaks rahuldama, on maksmas, parlamentlikud asutised loomisel, meie loodame, et mõne aja möödudes jälle saame hingata värsket demokraatia õhku, olgugi ehk pisut teise koosseisulist kui endisel demokraatia ajastul.

Kuigi Ülikoolide Seadus tunduvalt piirab ülikoolide autonoomiat, siis ometi soodustab see seadus õppejõudude teaduslikku tööd ja teadlaste juurdekasvu. Lisaks algatati ja otsustati põhimõtteliselt Eesti Teaduste Akadeemia loomine, mille seadus saadi lõplikult valmis käesoleva aasta jaanuari lõpuks. Silmapaistvate rahvusvaheliste aktidena on 1937. aastast märkida kultuurkonventsioone Ungariga ja Soomega, mispuhul otsustati asutada eri instituudid vastastikuseks tutvumiseks Helsingi ja Tartu.

Kirjandusliku ideoloogia alal kestis peaaegu läbi aasta arutlus positiivsest ja negatiivsest kirjandusest, milleks „Looming“ korraldas ankeedi. Rõhuv enamus sõnavõtjaist toonitas kirjanduse täieliku vabaduse vajadust ja just kõigiti usaldusväärse elukujutuse kõige positiivsemat mõju. Meie kirjanduse üldine hoiak ja autorisuhe on kindlasti muutunud positiivsemaks.



Eesti kroonika 1937, lk. 95